

ud paa, om ikke en Invalid, som udelukkes fra at erholde Understøttelse, fordi Bestyrelsens lægekundige Medlem ikke anseer hans Evne til at underholde sig og Familie for væsentligt svækket, kan tillades at erholde et lægekundigt Oversyn, hvortil den Læge, der har behandlet hans Svaghed, ogsaa kan deeltage. Dertil skal jeg svare, at et Oversyn naturligvis ikke kan erholdes, det vilde stride mod Loven, der foreskriver, hvorledes Vedkommende skal ansættes til Pension eller Understøttelse, og, hvis der altsaa ved det omspurgte „Oversyn“ formenes, at der skulde være en inappellabel Riendelse, hvorefter Bestyrelsen skulde have at rette sig, vilde dette naturligvis ikke være gjørligt. Derimod er det selvsølgelig Intet til Hinder for, at andre Læger end Bestyrelsens lægekundige Medlem ogsaa kunne udtale sig om den Paagjældendes Svaghed, og Bestyrelsen har aldrig nægtet noget Saadant, den har tværtimod selv i flere Tilfælde foranlediget, at Invaliden, hvis Helbredsstilstand efter Bestyrelsens Skøn frembød nogen Tvivl, ere blevne underkastede flere Lægers Bedømmelse, men denne Bedømmelse har den naturligvis aldrig betragtet anderledes end som veiledende, men ikke som forpligtende for sig. Kun i et Par enkelte Tilfælde, hvor der var ganske særegne Tvivl tilstede, eller hvor der var Omstændigheder, som man troede at burde lægges særegen Vægt paa, er man gaaet til Sundhedscollegiet, og da blev Bestyrelsen enig om at betragte dette Collegiums Erklæring som afgjørende i lægevidenskabelig Henseende. Jeg skal dog bemærke, at i disse Tilfælde, der, saavidt jeg veed, kun have været to, faldt dette Collegiums Erklæring ganske sammen med det lægekundige Medlems forud afgivne Skøn.

Under det 9de Punkt i Interpellationen spørges der, om Ordene „ved Udøvelsen af sine militære Tjenestpligter“ i Loven af 9de April 1851 § 9 forklæres saaledes, at de ikke kunne komme til Anvendelse paa den, der faaer sin Legemsbefædigelse eller Svaghed paa Rejse til eller fra den Troppesafdeling, hvortil han hører, eller under sit Ophold ved Afdelingen, naar det ikke skeer ved Udøvelsen af hans Tjenestpligter i den strengeste Forstand. Dertil fore-

kommer det mig, at Loven indeholder Alt, hvad der kan svares. Hvis man nemlig vil gjennemlæse Lovens § 9, vil man finde, at den udtrykker sig saaledes: „Invalid er den, der ved Udøvelsen af sine militære Tjenestpligter har faaet en saadan Legemsbefædigelse eller Svaghed, at han for bestandigen eller for en Tid maa udtræde af den militære Tjeneste.“ Det kan naturligvis ikke undgaaes, at en Bestemmelse af dette Indhold af og til kan blive vanskelig at fortolke, men efter hvad der er mig bekendt, troer jeg, at Bestyrelsen i sin Fortolkning af denne Bestemmelse er gaaet saavidt, som den blot nogenlunde kunde finde for svarligt. Bestyrelsen formener, at det er aldeles umuligt at svare noget Bestemt paa et Spørgsmaal som dette, idet det med Hensyn til den Svaghed, som den Paagjældende har faaet paa en Rejse til eller fra Troppesafdelingen, ganske maa komme an paa, om denne Rejse er foretaget ifølge Ordre, om Svagheden er skeet ved Vedkommendes egen aabenbare Uforsigtighed eller ikke, ligesom der ogsaa maa være Spørgsmaal om, af hvilken Art den Befædigelse er, der er skeet ved Udøvelsen af de militære Pligter, thi ikke enhver Befædigelse, der rammer en Militair i Garnisonen, kan give ham Ret paa at kaldes Invalid.

Dette er, hvad jeg har troet at burde svare paa de firdsotialte 3de Punkter. Jeg troer nu temmelig fuldstændigt at have gjennemgaaet de forskellige Punkter med Undtagelse af det 10de, der lyder saaledes: „Vil Finantsministeren ikke være betænkt paa at bevirke en Forbedring i Invalidernes Raar ved en Lov om Forhøielse af den dem ved Lov af 9de April 1851 tillagte Understøttelse?“ Jeg skal dertil svare, at dette ikke nærmest kan paahvile Finantsministeriet, men forøvrigt er Opmærksomheden allerede vakt herfor, og det vil vist ikke fra Regeringens Side mangle paa at benytte Rigsdagens Imødekommen, med Hensyn til den Forbedring, som den maatte ønske at yde Vedkommende. Krigsministeren har allerede taget Initiativet, en Commission er nedsat, og jeg skal oppebie de Forslag, der fra den vilde fremkomme; de vilde naturligvis i sin Tid blive Finantsministeriet forelagte, og der skal da fra min Side ikke gøres Indven-